

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

κατά

R. N. G. Eind

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Nederlandse Raad van State — Ερμηνεία του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33) και της οδηγίας 90/364/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με το δικαίωμα διαμονής (ΕΕ L 180, σ. 26) — Ερμηνεία του άρθρου 18 ΕΚ — Δικαίωμα παραμονής ενός μέλους της οικογενείας υπηκόου τρίτης χώρας — Ύπαρξη του δικαιώματος αυτού ελλείψει πραγματικής απασχολήσεως του εργαζομένου — Επιστροφή του εργαζομένου στο κράτος καταγωγής του — Στο κράτος αυτό δεν υφίσταται δικαίωμα παραμονής ενός μέλους της οικογενείας

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Σε περίπτωση επιστροφής ενός κοινοτικού εργαζομένου στο κράτος μέλος του οποίου έχει την ιθαγένεια, το κοινοτικό δικαίω δεν επιβάλλει στις αρχές αυτού του κράτους να αναγνωρίσουν στον υπήκοο τρίτου κράτους, μέλος της οικογενείας του εργαζομένου αυτού, δικαίωμα εισόδου και διαμονής από το γεγονός και μόνον ότι, στο κράτος μέλος υποδοχής όπου ο τελευταίος ασκούσε μισθωτή δραστηριότητα, ο υπήκοος αυτός είχε ισχύουσα άδεια διαμονής εκδοθείσα βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2434/92 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1992.
- 2) Κατά την επιστροφή εργαζομένου σε κράτος μέλος του οποίου έχει την ιθαγένεια, αφού έχει ασκήσει μισθωτή δραστηριότητα εντός άλλου κράτους μέλους, υπήκοος τρίτου κράτους, μέλος της οικογενείας του εργαζομένου, έχει, βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1612/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2434/92, με κατ' αναλογία εφαρμογή της διατάξεως αυτής, δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος του οποίου ο εργαζόμενος έχει την ιθαγένεια, έστω και αν ο τελευταίος δεν ασκεί εκεί πραγματική και γνήσια οικονομική δραστηριότητα. Το γεγονός ότι υπήκοος τρίτου κράτους που είναι μέλος της οικογενείας κοινοτικού εργαζομένου, προτού διαμείνει στο κράτος μέλος όπου ο τελευταίος άσκησε μισθωτή δραστηριότητα, δεν είχε δικαίωμα διαμονής στηριζόμενο στο εθνικό δικαίω στο κράτος μέλος του οποίου ο εν λόγω εργαζόμενος έχει την ιθαγένεια δεν θίγει την εκτίμηση του δικαιώματος του υπηκόου αυτού να διαμένει στο τελευταίο αυτό κράτος.

(¹) ΕΕ C 296 της 26.11.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Δεκεμβρίου 2007 (αίτηση του Arbetsdomstolen, Σουηδία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Laval un Partneri Ltd κατά Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

(Υπόθεση C-341/05) (¹)

(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Οδηγία 96/71/ΕΚ — Απόσπαση εργαζομένων στον κατασκευαστικό τομέα — Εθνική νομοθεσία καθορίζουσα τους όρους εργασίας και απασχόλησης όσον αφορά τα θέματα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α' έως ζ', εξαιρουμένων των ορίων κατωτάτου μισθού — Συλλογική σύμβαση στον οικοδομικό τομέα της οποίας οι ρήτρες καθορίζουν ευνοϊκότερους όρους ή αφορούν άλλα θέματα — Δυνατότητα των συνδικαλιστικών οργανώσεων να επιχειρούν να αναγκάσουν με συλλογικές δράσεις τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες εντός άλλων κρατών μελών να διαπραγματεύονται κατά περίπτωση για τον καθορισμό των μισθών που πρέπει να καταβληθούν στους εργαζομένους και να προσχωρούν στη συλλογική σύμβαση του οικοδομικού τομέα)

(2008/C 51/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbetsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Laval un Partneri Ltd

κατά

Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Arbetsdomstolen — Ερμηνεία των άρθρων 12 και 49 ΕΚ καθώς και των άρθρων 3, παράγραφος 1, 3, παράγραφος 7, 3, παράγραφος 8, 3, παράγραφος 10 και 4, της οδηγίας 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (ΕΕ L 18, σ. 1) — Συλλογικές αγωγές κατά κατασκευαστικής επιχειρήσεως η οποία μετέθεσε μισθωτούς εργαζομένους σε άλλο κράτος μέλος πλην αυτού στο οποίο βρίσκεται η έδρα της και δεν συνήψε συλλογική σύμβαση στο κράτος αυτό

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Τα άρθρα 49 ΕΚ και 3 της οδηγίας 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν, εντός κράτους μέλους στο οποίο οι όροι εργασίας και απασχολήσεως που αφορούν τα θέματα τα οποία διαλαμβάνονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α' έως ζ', της οδηγίας αυτής περιλαμβάνονται σε νομοθετικές διατάξεις, εξαιρουμένων των ορίων του κατωτάτου μισθού, το να μπορεί μια συνδικαλιστική οργάνωση να επιχειρεί να αναγκάσει, με συλλογική δράση υπό τη μορφή αποκλεισμού εργοταξίων όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, έναν παρέχοντα υπηρεσίες εγκατεστημένο εντός άλλου κράτους μέλους να αρχίζει με αυτή διαπραγματεύσεις σχετικά με τους μισθούς που πρέπει να καταβληθούν στους αποσπασθέντες εργαζομένους, καθώς και να προσχωρήσει σε συλλογική σύμβαση της οποίας οι ρήτρες προβλέπουν, για ορισμένα από τα εν λόγω θέματα όρους ευνοϊκότερους από αυτούς που απορρέουν από τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις, ενώ άλλες ρήτρες αφορούν θέματα μη διαλαμβανόμενα στο άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Τα άρθρα 49 ΕΚ και 50 ΕΚ απαγορεύουν σε κράτος μέλος να εξαρτά την απαγόρευση που επιβάλλει στις συνδικαλιστικές οργανώσεις να αναλαμβάνουν συλλογική δράση με σκοπό την κατάργηση ή την τροποποίηση συλλογικής συμβάσεως συναφθείσας από τρίτους από το ότι η δράση αυτή πρέπει να αφορά τους όρους εργασίας και απασχολήσεως στους οποίους ο εθνικός νόμος έχει ευθέως εφαρμογή.

(¹) ΕΕ C 281 της 12.11.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Δεκεμβρίου 2007 [αιτήσεις των Sozialgericht Berlin και Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05) και Peter Wachter (C-450/05) κατά Deutsche Rentenversicherung Bund

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-396/05, C-419/05 και C-450/05) (¹)

(Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Παραρτήματα III και VI — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Άρθρα 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και 42 ΕΚ — Παροχές γήρατος — Περίοδοι καταβολής εισφορών που συμπληρώθηκαν εκτός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας — Μη εξαγωγιμότητα)

(2008/C 51/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούντα δικαστήρια

Sozialgericht Berlin και Landessozialgericht Berlin-Brandenburg

Διάδικοι στις υποθέσεις των κυρίων δικών

Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05) και Peter Wachter (C-450/05)

κατά

Deutsche Rentenversicherung Bund

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Sozialgericht Berlin — Ερμηνεία του άρθρου 42 της Συνθήκης ΕΚ — Κύρος του Παραρτήματος VI. Γ. Γερμανία, αριθ. 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ L 28, σ. 1) — Άρνηση καταβολής, σε Γερμανίδα υπήκοο που μετέφερε την κατοικία της στο Βέλγιο, γερμανικών παροχών γήρατος για περιόδους απασχολήσεως που συμπληρώθηκαν μεταξύ 1939 και 1945 στη Σουηδία

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Οι διατάξεις του παραρτήματος VI, μέρος Γ, υπό την επικεφαλίδα «Γερμανία», σημείο 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, είναι ασυμβίβαστες με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, και ιδίως με το άρθρο 42 ΕΚ, στο μέτρο κατά το οποίο επιτρέπουν να εξαρτηθεί, υπό περιστάσεις όπως αυτές των κυρίων δικών, η λήψη υπόψη, για τους σκοπούς της καταβολής των παροχών γήρατος, περιόδων καταβολής εισφορών που συμπληρώθηκαν, μεταξύ 1937 και 1945, επί τμημάτων του εδάφους επί του οποίου ίσχυαν οι νόμοι του γερμανικού Reich περί κοινωνικής ασφαλίσεως, τα οποία ευρισκονταν όμως εκτός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, από την προϋπόθεση ότι ο δικαιούχος κατοικεί εντός του κράτους μέλους αυτού.
- 2) Οι διατάξεις του παραρτήματος III, μέρη Α και Β, σημείο 35, υπό την επικεφαλίδα «Γερμανία-Αυστρία», στοιχείο ε', του κανονισμού 1408/71, όπως έχει τροποποιηθεί, είναι ασυμβίβαστες με τα άρθρα 39 και 42 ΕΚ, στο μέτρο κατά το οποίο επιτρέπουν να εξαρτηθεί, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, όπου ο δικαιούχος κατοικεί στην Αυστρία, η λήψη υπόψη, για τους σκοπούς της καταβολής των παροχών γήρατος, περιόδων καταβολής εισφορών που συμπληρώθηκαν, βάσει του νόμου για τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που αποκτήθηκαν διά καταβολής εισφορών στην αλλοδαπή (Fremdrentengesetz), μεταξύ 1953 και 1970 στη Ρουμανία, από την προϋπόθεση ότι ο δικαιούχος κατοικεί στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.
- 3) Οι διατάξεις του παραρτήματος VI, μέρος Γ, υπό την επικεφαλίδα «Γερμανία», σημείο 1, του κανονισμού 1408/71, όπως έχει τροποποιηθεί, είναι ασυμβίβαστες με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, και ιδίως με το άρθρο 42 ΕΚ, στο μέτρο κατά το οποίο επιτρέπουν να εξαρτηθεί, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, η λήψη υπόψη, για τους σκοπούς της καταβολής των παροχών γήρατος, περιόδων καταβολής εισφορών που συμπληρώθηκαν, βάσει του νόμου για τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που αποκτήθηκαν διά καταβολής εισφορών στην αλλοδαπή, μεταξύ 1953 και 1970 στη Ρουμανία, από την προϋπόθεση ότι ο δικαιούχος κατοικεί στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

(¹) ΕΕ C 22 της 28.1.2006.
ΕΕ C 74 της 25.3.2006.